

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Kfv.I.35.644/2017/6.

A tanács tagjai: Dr. Hajnal Péter a tanács elnöke, Dr. Heinemann Csilla előadó bíró, Huszárné dr. Oláh Éva bíró

A felperes: felperes neve

A felperes képviselője: Dr. Kocsis Julianna Ügyvédi Iroda
(ügyintéző: dr. Kocsis Julianna ügyvéd)

Az alperes: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatóság

Az alperes képviselője: dr. Tarcsi Csaba jogi szakvizsgálóval
rendelkező kormánytisztviselő

A per tárgya: adóhatósági határozat bírósági felülvizsgálata

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes 8. szám alatt

A felülvizsgálni kért jogerős határozat: Salgótarjáni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 1.K.27.033/2017/5.

Rendelkező rész

A Kúria a Salgótarjáni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 1.K.27.033/2017/5. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 20.000 (húszezer) forint felülvizsgálati perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 3.500.000 (hárommillió-ötszázezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak helye nincs.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felperesnél 2012 évre vonatkozóan valamennyi adónemre kiterjedő bevallások utólagos vizsgálatára irányuló ellenőrzést folytatott le az adóhatóság, melynek eredményeképpen terhére 85.515.000 Ft

adóhiány került megállapításra, mely után adóbírságot és késedelmi pótlék számítottak fel. A perbeli időszakban a felperes levonásba helyezte a M. Kft. által kristálycukor, napraforgó étolaj, Chibo Family kávé, csemege uborka, gyógynövény kapszula, illetve kombucha kapszula értékesítésére szóló számlák általános forgalmi adótartalmát. A számlákon szereplő árukat a felperes a B. Kft. felé számlázta tovább.

- [2] Az adóhatóság a számlákon szereplő gazdasági események megvalósulásával kapcsolatban eljárást folytatott le, melynek során vizsgálta a szerződéseket, szállítóleveleket, egyéb dokumentumokat. Arra a megállapításra jutott, hogy az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (továbbiakban: Art.) 1. § (7) bekezdés, 2. § (1) bekezdése, valamint az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény (továbbiakban: Áfa tv.) 119. § (1) bekezdés, 120. § a) pontja, továbbá a számvitelről szóló 2000. évi C. törvény (továbbiakban: Sztv.) 15. § (3) bekezdés, 165. § (2) bekezdés, 166. § (2) bekezdése alapján a számlákon szereplő felek között gazdasági események nem jöttek létre, a számlák nem hiteles bizonylatok.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

- [3] A felperes keresetében vitatta az alperesi megállapításokat. Állította, hogy a számlákban foglalt gazdasági események ténylegesen megvalósultak, a termékek beszerzése és továbbértékesítése megtörtént.
- [4] Az alperes nyilatkozatában a kereset elutasítását kérte.

Az elsőfokú ítélet

- [5] Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította. Részletesen vizsgálta az adóhatóság által feltárt bizonyítékokat és azokat értékelve arra a következtetésre jutott, hogy az adóhatóság a feltárt bizonyítékokat logikailag zárt rendszerben megfelelő módon értékelte. Megalapozottan vont le azt a következtetést, hogy a felperes egy kiterjedt csalássorozat részese volt, amelyben szerepe a fiktív ügyletek közvetítésére, számlák valós gazdasági tartalom nélküli kiállítására és vevő által átutalt pénzeszközök továbbutalására irányult. A beszállítók és azok beszállítóival kapcsolatos tényállásokat részletesen rögzítette és vizsgálta a felperes és vevője közötti gazdasági esemény valódiságát is. Egyetértett azzal az alperesi megállapítással is, hogy az ügyletben az adókijátszás és a költségvetési kár az áfának a számlázási láncolat alsó szintjein elhelyezkedő gazdasági társaságok általi bevallásának, illetőleg megfizetésének elmulasztásában, valamint a hiteltelen számlákra alapozott adólevonási jog felperes általi, továbbá a láncolatban a felperes felett elhelyezkedő társaságok általi gyakorlásában volt tetten érhető.

- [6] Nem elegendő az áfa levonási jog megalapozásához az, hogy a felperes a számlakibocsátó társaság adószámát és cégkivonatát ellenőrzi. A felperes úgy fogadott be az elhunyt képviselő aláírásával ellátott számlákat a halála után több mint két hónappal, hogy előadása szerint csak a számlakibocsátó társaság adószáma érdekelte, az üzleti partnert képviselő személynek különösebb jelentőséget nem tulajdonított, mely magatartása okszerű indokkal nem magyarázható. Nézete szerint egy általa korábban nem ismert személlyel elektronikus úton való kapcsolattartás, az áru származása igazolásának hiánya, az alapvető szállítási eszközök hiánya mind arra utaltak, hogy a résztvevő felek alapvető célja az ismeretlen eredetű áru forgalmának látszólagos legalizálás volt visszaélésszerűen. A felperes terhére rótták, hogy nem járt a számlakibocsátó társaság székhelyén, telephelyén, és ellenőrzést az áruszállítás kapcsán nem végzett. Kitért az árubeszerzések finanszírozási rendszerére, arra, hogy a felperes a beszerzés ellenértékét a megrendelőtől kapott pénzeszközből finanszírozta, a pénzügyi fedezet hiányáról a felperesnek egyértelműen tudomással kellett bírnia. A fentiek miatt az adókiérvényezésre való ügyletben való részvétele nem kétséges.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [7] A jogerős ítélet ellen a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, melyben elsődlegesen a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és keresetének teljesítését, másodlagosan a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és a székhely alapján eljárni jogosult bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára történő utasítását indítványozta.
- [8] Álláspontja szerint a támadott ítélet sérti a Pp. 1. §, 2. § (2), (4) bekezdéseit, 135. §, 145. § rendelkezéseit. Hangsúlyozta, hogy a bíróság az alperessel azonosulva annak szóhasználatát és jogszabályi fordulatát ismételte meg és nem vette figyelembe az ügy egyedi körülményeit. Arra sem volt tekintettel, hogy az alperes kezdeményezésére indult büntetőeljárásnak a felperes nem vádlottja. Nézete szerint a büntetőeljárás olyan előkérdés, amely olyan tények tisztázására vezethet, amely a tárgyi ügyben elhamarkodott döntés meghozatalát semmiképpen nem indokolta. A bíróság döntése nem a Pp. alapelvein, hanem azon alapult, hogy a felperes időhúzására törekszik.
- [9] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában való fenntartását kérte.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [10] A felperes felülvizsgálati kérelme alaptalan.

- [11] A Kúria a jogerős ítélet jogszerűségét a felülvizsgálati kérelem keretei között a Pp. 275. § (2) bekezdése alapján vizsgálta. Mindenek előtt azt hangsúlyozza, hogy a felülvizsgálati kérelemben meg kell jelölni nemcsak azt a támadott határozatot, amely ellen a felülvizsgálati kérelem irányul, hanem azt a jogszabályt is, amelyet a bíróság megsértett és ezzel összefüggésben utalnia kell arra, hogy az a tényállás megállapításában, a bizonyítékok értékelésében, vagy a jogi okfejtésben nyilvánul-e meg. Önmagában a jogszabálysértés megnevezése nem elég, ha nem állapítható meg, hogy azzal összefüggésben mit sérelmez a felperes.
- [12] A perbeli esetben a felperes által felhívott jogszabálysértések köre általánosságban utal a tisztességes eljárás lefolytatásához való jogra, illetve az eljárás elhúzódásának megakadályozására vonatkozó bírósági kötelezettségre, de hogy ezen jogszabályhelyek megszegése mennyiben hat ki az ítélet jogszerűségére felperes nem jelölte meg. A büntető eljárás befejezésének bevárásának mellőzése sem jelent jogsértést, hiszen a perben az alperesi adóhatározat jogszerűségét kellett elbírálni, mely feladatának az elsőfokú bíróság részletesen indokolt döntésében eleget tett. Ezzel összefüggésben pedig a felperes nem jelölt meg semmilyen jogszabálysértést, nem állította, hogy akár a tényállás rögzítése kapcsán, akár a bizonyítékok mérlegelése során az elsőfokú bíróság bármilyen hibát vétett volna, amely olyan mértékű, ami alapot adhat a jogerős ítélet hatályon kívül helyezésére. Az a kifogás, hogy az elsőfokú bíróság megismételte az alperesi határozat indokait pedig azért nem foghat helyt, mert ha az abban rögzített tényállástól és jogi következtetéstől eltérőt a bíróság nem tud megállapítani, akkor indokai okszerűen azonosak a határozatban foglaltakkal.
- [13] A Kúria a felperes felülvizsgálati kérelmében foglaltak alapján az elsőfokú bíróság ítéletének jogsértését megállapítani nem tudta, azt a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján eljárva hatályában fenntartotta.

A döntés elvi tartalma

- [14] *Ha a felülvizsgálati kérelem ugyan megjelöl jogszabálysértéseket, de ezeket nem köti a tényálláshoz és a jogerős ítélet indokolásához, nem jelöli meg pontosan, hogy az elsőfokú bíróság jogsértése miben áll, akkor érdemben a jogerős ítélet nem felülvizsgálható.*

Záró rész

- [15] A Kúria a Pp. 270. §-a szerint alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése szerinti perköltség megfizetésére a felperest kötelezte.

- [16] A tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket a pervesztes felperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50. § (1) bekezdése és a költségmentesség alkalmazásáról a bírósági eljárásban szóló 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján köteles megfizetni.
- [17] A Pp. 274. § (1) bekezdése alapján a Kúria a felülvizsgálati kérelmet tárgyaláson kívül bírálja el, kivéve ha a felek bármelyike tárgyalás tartását kéri, vagy a Kúria a tárgyaláson való elbírálást szükségesnek tartja. A tárgyalás tartását a felek egyike sem kérte, a Pp. 272. § (2) bekezdése a felülvizsgálati kérelem kiegészítését, a 275. § (1) bekezdés pedig a bizonyítást zárja ki, továbbá nem merült fel a tárgyalás tartásának szükségessége, ezért a Kúria a felülvizsgálati kérelmet tárgyaláson kívül bírálta el.

Budapest, 2018. május 24.

**dr. Hajnal Péter sk. a tanács elnöke, dr. Heinemann Csilla sk.
előadó bíró, Huszárné dr. Oláh Éva sk. bíró**